

הלכות הדרה היומי

מסכת קידושין

תוכן

- א. שאין חולקים מנחות כנגד זבחים ... לא יחלקו מנחות כנגד עופות ... לא יחלקו עופות כנגד זבחים ... לא יחלקו מחבת כנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת ... כשם שאין חולקין בקדשי קדשים כך אין חולקים בקדשים קלים.....1
- ב. איש איש חולק אפי' בעל מום ואין הקטן חולק ואפי' תם.....3
- ג. חנוני בשולחני.....3

דף נג.

א. שאין חולקים מנחות כנגד זבחים ... לא יחלקו מנחות כנגד עופות ... לא יחלקו מחבת כנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת ... כשם שאין חולקין בקדשי קדשים כך אין חולקים בקדשים קלים

נאמר בקרבן המנחה ויקרא פרק ו פסוק יא) פֶּלֶזְכָר בְּבִנְיָ אֶהְרֵן יֵאָכְלָהּ וּכְנֵס בְּקֶרְבֵן הַחֲטָאת (שם פסוק כב) פֶּלֶזְכָר בְּבִנְיָ אֶהְרֵן יֵאָכְלָהּ וּכְנֵס בְּקֶרְבֵן הָאֵשׁ (שם ז פסוק ו) פֶּלֶזְכָר בְּבִנְיָ אֶהְרֵן יֵאָכְלָהּ מִכֹּאֵן שְׂכַל הַכֹּהֲנִים וְכֹאֵם בַּחֲלוּקַת בָּשָׂר וְעוֹר הַקֶּרְבָּנוֹת שְׂאִינָם לְבַעֲלִים, וְנֹאמַר (דברים יח פסוק ה) חֲלֵק פְּחֵלֶק יֵאָכְלוּ לְבָד מִמֶּנְפְּרִיו עַל הָאֲבוֹת הוּוּה אֹמֵר, כֹּל הַכֹּהֲנִים שׁוּוֵי זְכוּיוֹת לְהוֹצִיא אֶת מֵה שְׁעֵתִיד לְהִימָסֵר לְבֵתִי הָאֲבוֹת¹, שְׁמוֹאֵל וְדוֹד חֵילְקוֹ אוֹתָם לְעֹשְׂרִים וְאַרְבַּעַה מִשְׁמֵרוֹת; וְהִלְלוּ הַתְּחִלְפוֹ מִדֵּי שְׁבוּעַ בְּעִבּוֹדַת הַמִּקְדָּשׁ. כֹּל מִשְׁמֵר חוֹר וְהַתְּחִלְק לְבֵתִי אֲב, וְכֹל יוֹם הִיָּה בֵּית אֲב אַחַר עוֹבֵד עִבּוֹדָה² וְחוֹלֵק בְּבָשָׂר וְעוֹר הַקֶּרְבָּנוֹת. מִלְּבָד בְּרִגְלִים שְׁמַעוֹת עֲשֵׂה לְהִיּוֹת כֹּל הַמִּשְׁמֵרוֹת שׁוּוֵים בְּרִגְלִים³.

¹ מתחילה היו כולם שווים זכויות. אך עם גידול אוכלוסיית הכהנים היה צורך בויתור הדדי; מכאן ואילך רק בתי אב מסוימים זכו לעבוד ולאכול מן הקרבן. וכך היו נוהגים: מימות משה ועד דוד היו מחלקים את הכהנים לשמונה משמרות. רש"י הירש ויקרא ו יט

² רק ברגלים, שעה שכל ישראל התכנסו במקדש, היו נוהגים בקרבנות ציבור על – פי הכלל המקורי: "חלק כחלק יאכלו"

³ רמב"ם הלכות כלי המקדש פרק ד הלכה ד

הלכות הדף היומי

מסכת קידושין

אם כן מהו שנאמר (ויקרא ו פסוק יט) הפהן המחטא אתה יאכלנה, הוא בית האב העובד אותו יום בתנאי שהיו ראויים לחיטוי ולאכילה בשעת הקרבה; הווה אומר: בתנאי שלא היו טמאים או אוננים וכך פסולים לעבודה או לאכילה, וזהו גם מה שנאמר (שם ז פסוק ז) פהטאת פאשם תורה אחת להם הפהן אשר יכפר בו לו יהיה. וכן (שם פסוק ח) עור העלה אשר הקריב לפהן לו יהיה וכן (פסוק יד) לפהן הזרק את דם השלמים לו יהיה. לומר שבית האב הוא החולק בבשר ובעור, אם ראוי הוא להקרבה, ואינו טמא או אונן⁴.

וכולם חולקים⁵ בכל קדשי המקדש איש כאחיו, בין זה שהקריב בין אחיו שעמו במקדש שלא הקריב⁶. וי"א⁷ שמצוה שיאכל ממנה הכהן המקריב⁸, עם האחרים מבית האב, ולא כולה.

אמרו חכמים⁹ אין חולקין מנחה כנגד מנחה, אפילו מעשה מחבת כנגד מעשה מחבת או סלת כנגד סלת, אלא כל אחת ואחת, חולקין שיריה בפני עצמה. וכל כהני בית האב של אותו יום חולקים בכל אחת מן המנחות. אסור לחלק מנחה כנגד מנחה – ואפילו המנחות הן דומות, כגון מנחת מרחשת כנגד מנחת מרחשת. אילו הותר לעשות כן, היה זה נוטל מנחה

⁴ ואף על גב דבעל מום נוטל חלוקה, והו גזירת התורה: כל זכר ככהנים לרבות בעלי מומין, כן הוא בת"כ ובזבחים (צמ, א). ומבואר להלן

⁵ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק י הלכה יד

⁶ נשאמר בעולה עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה, ונאמר בחטאת הכהן המחטא אותה יאכלנה, ונאמר באשם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה, ונאמר בשלמים לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה, ונאמר במנחה הכהן המקריב אותה לו יהיה,

⁷ תוס' יבמות דף מ. ד"ה רצה כהן אחר בת"י השני, וכ"כ בתוס' הרא"ש שם ובפ"י הר"ש משאנץ ז"ל על הספרא (פרשת צו פ"ב) קצת ביותר ביאור. וז"ל וא"ת והלא ודאי כהן אחר אוכלה דכתיב לכל בני אהרן תהי וגו'. וז"ל לכל בית אב קורא הוא עצמו אוכלה לאפוקי בית אב אחר שאין לו לאכול כהן אחר ולא הוא עכ"ל. אי נמי הוא אוכלה עם אחרים אבל לא מדברי הראב"ד ז"ל (בפירושו לספרא שם) נראה דס"ל כתי' השני עייש"ה.

⁸ ולפי הנראה לכאורה בין לת"י הראשון ובין לת"י השני לא אמרינן הכי אלא במנחות דוקא ולא בשאר קרבנות הנאכלין. דהא קרא במנחה הוא דכתיב. וכן הבינו האחרונים ז"ל. איברא דלדידי מה שהבינו האחרונים ז"ל דדוקא לענין מנחות הוא שאמרו כן לא יתכן כלל. ודאי אין שום חילוק בין מצות אכילת בשר קדשים למצות אכילת שירי מנחות. הגר"י פערלא על הרס"ג עשין עשה קכב קכג

⁹ חלק הכתוב במנחות בין מנחות האפויות ומנחת הסלת, שהרי באפויות הוא אומר (ויקרא פרק ז פסוק ט) וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאֲפֶה וְגו' לכהן המקריב אתה לו תהיה, ובמנחת הסלת הוא אומר (שם פסוק י) וְכָל מִנְחָה בְּשֶׁמֶן וְחֶרְבֵּה לְכָל בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה אִישׁ בְּאָחִיו.

ולמה חילקן שהאפויה כשחולקין אותה אנשי בית אב כל שיגיע לו חלקו אפילו כזית פת הרי הוא ראוי לו שהרי אוכלו מיד, אבל הסלת אם יחלקה ביניהן נמצא מניע לזה מלא כפו סלת או פחות, שאינו ראוי לא ללוש אותו ולא לאפותו, לפיכך היה עולה על הדעת שיחלקו מנחה כנגד מנחה ולא יחלקו מנחה זו בפני עצמה על כל אנשי בית אב, הוצרך הכתוב לומר בה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו לומר שיחלקה בפני עצמה, רמב"ם שם הלכה טו

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת קידושין

שלמה אחת, וחברו נוטל מנחה שלמה אחרת. אך חלוקה כעין זו אסורה; אלא יש לחלק כל מנחה בין כל כהני בית האב – ואפילו לא יגיע לכל חלק אלא מעט מזעיר. הלכה זו נוהגת בכל המנחות ובכל הקרבנות

ולפיכך אין חולקין עוף כנגד עוף¹⁰, ולא חטאת כנגד חטאת, ולא חזה ושוק כנגד חזה ושוק, אלא כל חלק וחלק חולקין אותו ביניהן בשוה.

כגון שיש ביום זה עשר חטאות ועשר אשמות ועשר הרמות מתודה ואיל נזיר ועשרה מנחות סולת ועשרה מרחשת, וכן מכל מין מנחה וכן מכל מין חטאת העוף כל אחד ואחד חולקין בין כל הבית אב.

ב. איש איש חולק אפי' בעל מום ואין הקטן חולק ואפי' תם

אין הקטן¹¹ חולק אפילו בקדשים קלים אף על פי שמותר להאכילו קדשי קדשים, וכן אשה ואנדרונינוס אין חולקין להם בקדשי המקדש כלל שנאמר (שם) איש כְּאֶחָיו, אבל בעל מום בין קבוע בין עובר בין שנולד במומו בין שהיה תמים ונפסל חולק ואוכל שנאמר (שם כא פסוק כב) לָחֶם אֶלְהֵיו מִקֶּדְשֵׁי הַקֶּדְשִׁים וּמִן הַקֶּדְשִׁים, והוא שיהיה ראוי לאכילה, אבל אם היה טמא אינו חולק לאכול לערב.

דף נג:

ג. חנוני כשולחני

המפקיד מעות¹² הקדש אצל בעל הבית ונשתמש בהן והוציא, בעל הבית מעל, שהרי אין לו רשות להשתמש בהן ובעל הפקדון לא הרשהו.

הפקידן אצל שולחני או חנוני ולא היו התומין ולא קשורין קשר משונה, הואיל ויש לו רשות מן הדין להשתמש בהן, אם הוציאו שניהן פטורין, בעל הפקדון פטור שהרי לא אמר לו השתמש בהן, והחנוני פטור מפני שאינן קשורין קשר משונה ולא התומין, וכאילו השתמש ברשות.

¹⁰ רמב"ם שם הלכה טז

¹¹ רמב"ם שם הלכה יז

¹² רמב"ם מעילה פרק ז הלכה ט י

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת קידושין

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>